

BETÆNKNING

Afgivet af Erhvervsudvalget

vedrørende

Forslag til: Inatsisartutlov nr. x af x. [måned] 2014 om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi

Afgivet til forslagens 2. behandling

Udvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Knud Kristiansen	(A)	formand
Inatsisartutmedlem Ruth Heilmann	(S)	næstformand
Inatsisartutmedlem Karl Lyberth	(S)	
Inatsisartutmedlem Andreas Uldum	(D)	
Inatsisartutmedlem Aqqaluaq B. Egede	(IA)	
Inatsisartutmedlem Lars P. Mathæussen	(S)	suppleant
Inatsisartutmedlem Saxtorph Didriksen	(S)	suppleant

Udvalget har efter 1. behandlingen den 20. marts 2014 under FM2014 gennemgået forslaget og fremsender hermed sine overvejelser til Inatsisartut.

1. Forslagets indhold og formål

Det overordnede mål med lovforslaget er, at fremme erhvervsinvesteringer i vandkraftprojekter.

På forårssamlingen 2012 behandlede Inatsisartut redegørelsen om rammevilkår for realiseringen af storskala erhvervsprojekter. På efterårssamlingen 2012 blev beslutningsforlag EM2012/113 om de fortsatte forhandlinger med Alcoa Inc. vedtaget af Inatsisartut. Der var i begge tilfælde bred enhed om, at der skulle skabes nogle bedre rammer for vandkraftprojek-

ter. Nuværende forslags væsentligste ændringer i forhold til den eksisterende lov består i følgende:

Den maksimale tidsvarighed af udnyttelsestilladelser øges med 20 år, således at en udnyttelsestilladelse kan gælde i op til 80 år. Det skal dog samtidigt bemærkes, at den konkrete tidslængde af en udnyttelsestilladelse fortsat fastlægges af Naalakkersuisut.

Tidsvarigheden skal således – som i dag – fortsat fastsættes konkret på baggrund af projektet, størrelsen af investeringen og en rimelig forretning af den investerende kapital til rettighedshaveren.

Som noget nyt skabes der mulighed for, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, i hvilket omfang rettighedshavere skal benytte grønlandske virksomheder og arbejdstagere. Dette er et væsentligt element i at øge samfundets udbytte fra vandkraftprojekter.

Hensigten med lovforslaget er desuden at præcisere en række uklarheder i den gældende vandkraftlov fra 2009. Lovforslaget skal således modvirke, at der i fremtiden opstår uenigheder og tvister mellem Naalakkersuisut og rettighedshavere om fortolkningen af retsgrundlaget.

Forslaget indebærer på en række områder også en fortsættelse af den gældende lovs principper. Der er således fortsat tale om en rammelov, som skal kunne omfatte og rumme forskellige vandkraftprojekter.

Lovforslaget bemyndiger Naalakkersuisut til - gennem bekendtgørelser, modeltilladelser og konkrete tilladelser - at fastsætte nærmere regler og tilladelsesvilkår for de enkelte projekter.

Målet med forslaget er således fortsat at sikre en helhedsbaseret tilgang baseret på hensyn til sikkerhed, hensyn til miljøet og hensyn til samfundsmæssig bæredygtighed.

Efterfølgende har Naalakkersuisut den 21. maj 2014 fremsendt et **ændringsforslag** omhandlende muligheden for fritagelse for beskatning af den af en tilladelse omfattede virksomhed. Naalakkersuisut ønsker med fremsættelsen af ændringsforslaget, at bringe lovforslaget bedre i overensstemmelse med lovforslagets primære formål, der er at fremme erhvervsinvesteringer i vandkraftprojekter og tilknyttet industrivirksomhed.

Ændringsforslaget har baggrund i beslutningsforslaget pkt. EM2012/113, hvor det blev besluttet, at Naalakkersuisut skulle fremlægge forslag til, at der i vandkraftloven indarbejdes en model for skattefritagelse. Et af de væsentligste punkter i forhandlingerne med Alcoa Inc. om aluminiumssmelteprojektet har været en mulighed for, at der i tilladelser udstedt i henhold til

vandkraftloven kan fastsættes et vederlag til afløsning af selskabsbeskatningen. En sådan mulighed eksisterer i tilladelser udstedt i henhold til råstofloven.

Efter den foreslåede bestemmelse kan rettighedshaveren i konkrete tilfælde meddeles fritagelse for beskatning af den virksomhed, der er omfattet af en tilladelse, når der fastsættes et vederlag efter lovens § 11, stk. 4. Bestemmelsen forudsætter, at der i hvert enkelt tilfælde skal optages en tekstanmærkning på finansloven med en konkret bemyndigelse til Naalakkersuisut, inden meddelelse af fritagelse for beskatning.

2. Forslagets 1. behandling i Inatsisartut

Ved lovforslagets 1. behandling var et flertal positivt indstillede til lovforslaget, men der var dog fra flere sider forskellige bemærkninger til lovforslaget.

Siumut kan tilslutte sig forslaget, men har følgende bemærkninger:

Siumut kræver, at man genvurderer bestemmelsen i § 12, stk. 2, som fastsætter regler for, at man om nødvendigt kan øge den 60 årige tilladelsesperiode med yderligere 20 år. Fra Siumuts side ønskes det, at man laver bestemmelser om en 40 årige tilladelsesperiode, som yderligere kan forlænges med 20 år, og først såfremt det absolut er nødvendigt, igen kan forlænges med yderligere 20 år.

Inuit Ataqatigiit mener, at lovforslaget bør ændres, inden det kan godkendes. Blandt andet finder partiet, at lovforslaget skal tage udgangspunkt i hensynet til det grønlandske samfund og ikke i forhandlingsbetingelser opstillet af en enkelt virksomhed.

Partiet ønsker endvidere, at udvalget forholder sig til den foreslåede grænse på 1 MW for hvornår loven træder i kraft, samt til bestemmelserne om at kunne fritage dokumenter fra aktindsigt i forbindelse med myndighedsbehandling af projekter.

IA forholder sig også skeptisk til ønsket om at kunne tildele licenser der varer 80 år, og beder om at det bliver et krav, at der ved projekter skal benyttes grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder.

Endelig beder IA udvalget om at vurdere klageadgang fra borgere og interesseorganisationer, idet der i lovforslaget ikke er beskrevet nogen klageadgang eller en høringsproces der involverer andre end kommunerne.

Atassut finder, at Grønland skal sikres mest mulig gevinst, og stiller sig ligeledes skeptisk med hensyn til udnyttelsestilladelser med en varighed på op til 80 år.

Demokraterne stiller sig ligeledes skeptiske over for de langvarige udnyttelsestilladelser, og finder endvidere, at one-door princippet som beskrevet i § 4 stk. 2, kan give anledning til en uklar rollefordeling imellem de forskellige myndigheder, afhængigt af hvilket formål udnyttelsen af vandkraften har.

Forslaget blev oversendt til Erhvervsudvalget med henblik på en drøftelse af disse spørgsmål.

3. Høringssvar

Lovforslaget har i perioden fra d. 16. december til d. 17. januar 2014 været i høring hos følgende høringssparter:

Alle Departementer, Råstofstyrelsen, GA, Grønlands Arbejdsgiverforening, NUSUKA, SIK, KANUKOA, Nukissiorfiit og Asiaq, Grønlands forundersøgelser.

Departementet har ved udløb af høringsfristen modtaget 10 høringssvar. Heraf havde følgende organisationer indholdsmæssige bemærkninger til høringsudkastet:

Kommuneqarfik Sermersooq (KS), Qaqqata Kommunia (QK), Asiaq, Grønlands forundersøgelser, Grønlands arbejdsgiver forening (GA), ICC Grønland – Inuit Circumpolar Council (ICC), Departementet for Sundhed og Infrastruktur.

(Samtlige høringssvar er vedlagt denne betænkning som **bilag**. Naalakkersuisuts bemærkninger til de afgivne høringssvar findes i de almindelige bemærkninger til lovforslaget).

Med hensyn til høringsperioden, finder udvalget, at en periode på 1 måned hen over jul og nytår er forholdsvis kort. Erhvervsudvalget skal opfordre til, at der ved fremtidige høringer tages hensyn til højtider og ferieperioder, således at høringsperioden i disse tilfælde forlænges, således at der gives høringssparterne, specielt private høringssparter, rimelig tid til at afgive et høringssvar. Udvalget finder ikke anledning til yderligere kommentarer vedrørende høringsperioden.

4. Udvalgets behandling af forslaget

Udvalget finder, at der generelt er tale om et teknisk godt gennearbejdet lovforslag, der kan danne grundlag for fremtidige tildelinger af forundersøgelser- og udnyttelsestilladelser, og udvalget tager generelt Naalakkersuisuts bemærkninger til lovforslaget til efterretning. Udvalget bemærker dog, at Inatsisartut ved forslagets førstebehandling udtrykte reservation over for visse delelementer i lovforslaget. Udvalget vil i nærværende betænkning behandle disse spørgsmål.

I forbindelse med udvalgets behandling af sagen har der været rettet henvendelse til Anlægsudvalget og der er stillet spørgsmål til Naalakkersuisut.

4.1. Anlægsudvalgets har følgende bemærkninger til forslaget:

"Udvalget har noteret sig, at det daværende Inatsisartut, i forbindelse med behandlingen af en sag om bemyndigelse til Naalakkersuisut vedrørende forhandlinger med Alcoa Inc. om et vandkraftbaseret aluminiumsprojekt (EM2012/113), har godkendt, at:

"Naalakkersuisut fremlægger et forslag til ændring af vandkraftloven, i hvilken der gives tilladelse til en første koncessionsperiode på op til 60 år mod nu 40 år, ligeledes gøres en forlængelse i yderligere 20 år til en option for rettighedshaver".

Anlægsudvalget finder, at det i 2012 af Inatsisartut udstedte mandat til Naalakkersuisut bør danne grundlag for den generelle lovgivning på området, således at der ikke allerede ved lovens vedtagelse vil skulle etableres undtagelser for særlige virksomheder i forhold til de generelle bestemmelser i loven.

Udvalget mener, at det er formålstjeneligt, at fastholde så korte koncessionsperioder som overhovedet muligt. Et flertal på dagens møde mener, at koncessioner principielt bør fastholdes på maksimalt 40 år, med mulighed for forlængelse med maksimalt 20 år.

Udvalget finder videre, at det i loven bør sikres, at der i eventuelle tilladelser så vidt muligt bliver stillet krav om anvendelse af lokal arbejdskraft i ansættelsesforhold hos lokale virksomheder.

Endelig finder udvalget det positivt, at der i lovforslaget er taget initiativer i retning af forsyning med energi til andre offentlige og private aktører, således også byer og byger i nærområdet vil kunne modtage miljøvenlig energi".

4.2. Naalakkersuisuts svar på udvalgets spørgsmål

Erhvervsudvalget har primært spurgt ind til spørgsmålet omkring varigheden af en koncession.

Naalakkersuisoq anfører i sit svar til Erhvervsudvalget blandt andet:

"Lovforslagets bestemmelser har sin baggrund i pkt. 113/EM2012, hvorefter Inatsisartut besluttede, hvilke rammevilkår som skulle lægges til grund for de fortsatte forhandlinger med Alcoa Inc.

Alcoa har under forhandlingerne fremhævet, at de ser koncessionsperioden i den gældende vandkraftlov som en væsentlig barriere for projektet. Alcoa ønsker en længere koncessionstilladelse og en sikkerhed for en forlængelse af udnyttelsestilladelsen. Dette ønske skal ses i lyset af de meget væsentlige investeringer, som skal foretages af Alcoa, samt at man fra Selv-

styrets side har valgt en ren koncessionsmodel, hvor Selvstyret ikke tager et medejerskab i projektet.

Vurderingen er, at koncessionsperioden er af væsentlig betydning for finansieringen af og dermed for muligheden for, at Alcoa kan gennemføre projektet. Længden af koncessionsperioden er et område, hvor Selvstyret kan imødekomme Alcoas ønsker uden at det har væsentlige negative konsekvenser.

Som udgangspunkt bør en udnyttelsestilladelse ikke overstige den tid, rettigheds-haveren skal bruge til at tilbagebetale investeringen og opnå en rimelig forretning af den investerede kapital. Der er på nuværende tidspunkt ikke foretaget kommercielle private investeringer i vandkraft i Grønland, hvorfor det er vanskeligt at sige med sikkerhed, om der er sammenhæng mellem koncessionsperiodens længde og investeringens størrelse i et vandkraftprojekt.

Det er ikke hensigten med lovforslaget, at det skal være fast praksis, at den fulde tidslængde anvendes i koncessionerne. Det er således hensigten, at ansøgeren skal gøre rede for- og dokumentere, hvor lang en koncessionsperiode der er nødvendig til det enkelte projekt.

En koncessionsperiode på højst 40 år med en mulig forlængelse på 20 år vil sandsynligvis blive opfattet som et signal fra Selvstyret om, at man ikke er interesseret i at skabe mere attraktive rammevilkår. En koncessionsperiode på 40 år vil også betyde, at reinvesteringer i et vandkraftanlæg efter f.eks. 20 år vil være behæftet med betydelig usikkerhed og sværere at få finansieret. Det kan føre til nedslidning og forældelse af et vandkraftanlæg før tid på grund af manglende reinvesteringer.”

På Erhvervsudvalgets spørgsmål om en fastholdelse af en 40 årig koncessionsperiode vil medføre, at der muligvis skal udformes en særlov for Alcoa, har Naalakkersuisut svaret:

”At lave en decideret Alcoa-særlov kan være en anden måde at tilbyde de samme vilkår, som blev vedtaget i forhandlingsmandatet pkt. 113/EM2012. Naalakkersuisut mener imidlertid, at det er bedre at regulere området gennem en rammelov fremfor, at Selvstyret skal udstede særlove for et enkelt projekt. Naalakkersuisut kan ikke forudsige, hvordan andre, potentielle storskalainvestorer, vil reagere på en Alcoa-særlov, men såfremt Selvstyret begynder at udfærdige særlove for et enkelt storskalaprojekt, vil dette muligvis anspore andre storskalainvestorer til ligeledes at stille krav om særlove og undtagelser på andre områder.”

Naalakkersuisuts svar på udvalgets spørgsmål er i sin helhed vedlagt som **bilag** til denne betænkning.

4.3. Udvalgets bemærkninger til varigheden af udnyttelsestilladelserne

Udvalget har noteret sig, at det daværende Inatsisartut, i forbindelse med behandlingen af en sag om bemyndigelse til Naalakkersuisut vedrørende forhandlinger med Alcoa Inc. Om et vandkraftbaseret aluminiumsprojekt (EM2012/113), har godkendt, at:

”Naalakkersuisut fremlægger et forslag til ændring af vandkraftloven, i hvilken der gives tilladelse til en første koncessionsperiode på op til 60 år mod nu 40 år, ligeledes gøres en forlængelse i yderligere 20 år til en option for rettighedshaver”.

Udvalget finder, at det i 2012 af Inatsisartut udstedte Alcoa mandat (EM2012/113) til Naalakkersuisut bør betragtes som **en speciel aftale**, der udelukkende vedrører ét specifikt industriprojekt omfattende levering af energi fra Grønlands største vandkraftpotentiale.

Udvalget finder, at den nuværende lov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi, hvorefter der kan gives **en 40-årig tilladelse med mulighed for en forlængelse på op til 20 år**, er passende for meddelelse af generelle koncessionstilladelser.

Samtidig vurderes tidsrammen også at være et fornuftigt kompromis mellem hensynet til rettighedshaver og mulighederne for at sikre såvel politisk handlefrihed til at forhandle ændrede vilkår samt tilpasse sig en øget efterspørgsel efter vedvarende energi.

Udvalget lægger i den forbindelse stor vægt på, at Naalakkersuisut ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt udfærdiger tilladelser med kortest muligt åremål og ikke ud over den periode, der er absolut nødvendig for at sikre investorerne tilbagebetaling og forrentning af den investerede kapital baseret på en konkret vurdering af projektøkonomien, risikoen ved projektet, den forventede tilbagebetalingstid, og vandkraftprojektets eventuelle relation til andre projekter m.v.

Et flertal i udvalget bestående af repræsentanterne fra Siumut og Atassut er dog ikke afvisende over for, at der i enkelte tilfælde, hvor det måtte vise sig **absolut nødvendigt**, som en speciel aftale, kan ske en yderligere forlængelse af udnyttelsestilladelsen med op til 20 år.

Udvalget har her noteret sig, at vandkraftværket i Ilulissat har en forventet tilbagebetalingstid på 15-20 år.

Udvalget finder endvidere, at det er vigtigt, at Naalakkersuisut i forbindelse med vilkårene for en tilladelse fastsætter bestemmelser om, hvornår et vandkraftværk senest skal være påbegyndt opført og sat i drift, for at en tilladelse ikke skal bortfalde.

4.3.1 Opfordring til ændringsforslag om længden på koncessionsperioden

Et enigt Erhvervsudvalg opfordrer derfor Naalakkersuisut til at komme med et ændringsforslag til lovforslagets andenbehandling, således at det af loven fremgår, at tilladelse til udnyttelse kan meddeles med eneret i op til 40 år med mulighed for forlængelse med yderligere 20 år

Et flertal i udvalget bestående af repræsentanterne fra Siumut og Atassut opfordrer endvidere Naalakkersuisut til at komme med et ændringsforslag til lovforslagets andenbehandling, således at det af loven fremgår, at hvor det måtte vise sig absolut nødvendigt, kan en udnyttelsestilladelse som en speciel aftale, forlænges med yderligere en periode på op til 20 år.

4.4. Størrelsen af anlæg omfattet af loven

Udvalget finder ikke grundlag for at ændre på den i lovforslaget fastsatte nedre grænse på 1 megawatt for lovens anvendelsesområde, der medfører, at mindre vandkraftanlæg, uden strategisk betydning for Naalakkersuisuts overordnede energi-, erhvervs- og miljøpolitik behandles efter reglerne i Landstingsforordning om Energiforsyning. Den nedre grænse er videreført fra den nugældende lov. Udvalget finder dog, at man i forbindelse med udstedelse af tilladelser til sådanne mindre anlæg i tilladelsen bør fastlægge bestemmelser svarende til tilladelsesvilkårene for større anlæg, således at blandt andet miljøforhold, forsikringsforhold, oprydning i forbindelse med afvikling af et anlæg og eventuelt hjemfaldsret er afklaret forinden udstedelsen af en tilladelse.

4.5. Krav om anvendelse af grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder

Ifølge lovforslagets § 11, stk. 5, kan Naalakkersuisut fastsætte bestemmelser om, at en rettighedshaver skal anvende grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder.

I forbindelse med Inatsisartuts vedtagelse af Storskalaloven blev det fastslået, at Naalakkersuisut i en tilladelse efter denne lov skulle fastsætte i hvilket omfang en rettighedshaver skal anvende grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder.

Erhvervsudvalget finder, at der er en sådan parallelitet mellem Inatsisartuts intentioner med Storskalaloven og nærværende lovforslag om etablering af større vandkraftanlæg, at tilsvarende bestemmelser bør indføres i lovens § 11, stk. 5.

4.5.1 Opfordring til ændringsforslag om i hvilket omfang, der skal anvendes grønlandsk arbejdskraft.

Et enigt Erhvervsudvalg opfordrer derfor Naalakkersuisut til at komme med et ændringsforslag til lovforslagets andenbehandling, således at det af loven fremgår, at Naalakkersuisut i en tilladelse **skal** fastsætte, i hvilket omfang en rettighedshaver skal anvende grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder, i det omfang dette er muligt.

4.6. Krav om høring og høringsfrist inden udstedelse af tilladelser

Ifølge lovforslagets § 18 skal der inden meddelelse af en tilladelse indhentes udtalelser hos de berørte kommuner og relevante myndigheder med en frist på fire uger til at afgive udtalelse.

Udvalget har bemærket sig, at der i forbindelse med etablering af mindre anlæg under 1 megawatt i henhold til Landstingsforordningen om Energiforsyning også er bestemmelser om høring af berørte parter, og i henhold til Storskalalovens § 21 stk. 7, er blandt andre følgende klageberettigede:

- Enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.
- Grønlandske foreninger og organisationer, som efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige interesser vedrørende samfundsmæssig bæredygtighed, miljøbeskyttelse eller menneskerettigheder.

Klagefristen er i Storskalaloven sat til 6 uger.

Udvalget finder, at der i forbindelse med etablering af større vandkraftanlæg, på tilsvarende måde som ved storskalaprojekter, kan være borger- og samfundsinteresser, som bør undersøges og høres, inden der udstedes en tilladelse.

4.6.1 Opfordring til ændringsforslag om udvidet høring

Et enigt Erhvervsudvalg indstiller derfor til Naalakkersuisut, at der fremsættes et ændringsforslag, der indebærer, at også disse ovenfor nævnte grupper skal høres inden en udstedelse af tilladelse, samt at høringsfristen udvides til 6 uger, således at der også på dette område er parallelitet mellem lovene.

4.7. Aktindsigt

Lovforslagets § 19 er identisk med den nuværende lovs § 17. Paragraffen bemyndiger Naalakkersuisut til at kunne fastsætte regler om at meddelte oplysninger ikke omfattes af reglerne for aktindsigt. Udvalget finder, at det af forretningsmæssige forhold, kan være nødvendigt, at friholde visse oplysninger fra aktindsigt i henhold til de forvaltningsmæssige regler herom, men udvalget finder, at bestemmelserne ikke må bruges i større omfang, end absolut nødvendigt og der bør generelt være transparens, hvor det er muligt.

4.8. One door princippet

Udvalget finder det som en god tilgang, at ansøgere kun skal henvende sig ét sted samtidig med, at Naalakkersuisut får mulighed for at udstede helhedsbaserede tilladelser. Erhvervsudvalget forventer, at Naalakkersuisut har gennemtænkt de hermed forbundne arbejdsgange.

5. Forslagets økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser ved forslagens realisering er beskrevet under forslagens almindelige bemærkninger.

Udvalget har således tillid til, at Naalakkersuisut har undersøgt dette spørgsmål grundigt, og at ingen mulige afledte økonomiske konsekvenser vil kunne forekomme. Skulle forslaget mod forventning alligevel vise sig at medføre yderligere udgifter for de offentlige kasser, vil disse udgifter skulle afholdes indenfor de i forvejen afsatte bevillinger, hvilket i givet fald må medføre nedprioritering af andre tiltag.

6. Naalakkersuisuts ændringsforslag

Udvalget har noteret sig, at det daværende Inatsisartut under EM2012/113 har givet Naalakkersuisut bemyndigelse til at fortsætte drøftelserne med Alcoa Inc. blandt andet således, at Naalakkersuisut fremlægger forslag til ændring af vandkraftloven med henblik på at give mulighed for, at der i tilladelser udstedt i henhold til vandkraftloven på samme måde, som det er tilfældet med tilladelser udstedt i henhold til råstofloven, kan fastsættes et mindst lige så byrdefuldt vederlag til afløsning af selskabsbeskatningen.

Et flertal i udvalget bestående af repræsentanterne for Siumut, Atassut og Demokraterne finder, at en sådan fritagelse for beskatning kan være en god parameter i forhandlinger om at trække investeringer til Grønland, men udvalget finder samtidig, at det er vigtigt, at de vederlag, der skal fastsættes i forbindelse med en skattefritagelse, er mindst lige så byrdefulde, som en beskatning ville have været.

Udvalget forudsætter, at der ikke kan gives fritagelse for betaling af personskatter for medarbejdere i en virksomhed, der har fået skattefritagelse efter loven.

Udvalget forudsætter endvidere, at Naalakkersuisut har sikret sig, at lovforslaget ikke på nogen måde er i konflikt med eksisterende lovgivning, herunder Grundloven og skattelovgivningen.

På denne baggrund indstiller et flertal i udvalget bestående af repræsentanterne for Siumut, Atassut og Demokraterne Naalakkersuisuts ændringsforslag vedrørende skattefritagelse til vedtagelse.

7. Mindretalsudtalelse fra Inuit Ataqatigiit:

Inuit Ataqatigiit vil kraftigt påtale den rodede arbejdsgang i Inatsisartuts Erhvervsudvalg, hvor der ikke bliver afgivet tid til udredninger for at undgå fejltagelser, og hvor arbejdet bli-

ver styret uden vilje til udredningsundersøgelser. Dette kan ikke accepteres. Lovgiverne skal gives vidensgrundlag og tid til høringer er et af mindstekravene.

Der vises ingen vilje til at afse tid til behandling af pkt. 139, som er en omfattende opgave med behandling af Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi med relation til alle vandkraftanlæg i hele landet. Koalitionens bare accepteren og vedtagelse af Naalakkersuisuts krav uden yderligere brug af udredninger og tid giver den store risiko at samfundet begår fejl.

Erhvervsudvalget havde lige færdiggjort sin behandling, hvor Naalakkersuisut til betænkningen kom med et ændringsforslag så udvalget skulle til at forhandle om at Alcoa som selskab skal friholdes for selskabsskat. Et spørgsmål som udvalget ikke har undersøgt.

Der har ikke været nogen dialog med Naalakkersuisut. Men det der er værre er at man ikke har undersøgt hvilke konsekvenser det vil have for os som samfund. Men koalitionen har bare accepteret dette, selv om der er mulighed for at få de økonomiske konsekvenser at vide ved udarbejdelse af skønsmæssige oversigter. Men det bliver anset som noget der skal vedtages, da Naalakkersuisut har krævet dette. Hvor er det så magt tredelingen kommer ind? Hvor er lovgivernes arbejde? Der foregår en meget dårlig politisk styring!

Inuit Ataqtigiit kan ikke acceptere sådan en politisk styring. Det er jo sådan, at der bliver afgivet forkert begrundelse gennem Erhvervsudvalgets betænkning. Der er jo nogen som tror at Inatsisartut allerede har godkendt Alcoas planer for et vandkraftprojekt og at Alcoa kan benytte sig af vandkraftanlægget i 60 år. Dette er ikke korrekt.

Da inatsisartut behandlede og vedtog pkt. 113 under efterårssamlingen var Inatsisartutloven om vandkraft ikke inddraget. Derfor kan Inatsisartut ikke beslutte noget om i hvor mange år Alcoa kan benytte vandkraftanlægget i Tasersiaq. Det daværende Inatsisartuts vedtagelse medførte en bemyndigelse til Naalakkersuisut, hvor Naalakkersuisut til forårssamlingen skulle fremlægge et forslag til lov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi.

Det er jo sådan at denne lov er den eneste mulighed for fastsættelser med virkninger for de eksisterende og kommende vandkraftandlæg. Det daværende Inatsisartuts bemyndigelse til Naalakkersuisut og udarbejdelsen af betænkning om beslutning om, i hvor mange år Alcoa kan have første ret til vandkraftanlægget i Tasersiaq var en fejltagelse.

Inuit Ataqtigiit er stærkt imod koalitionen arbejds gang. Vi er imod uviljen til at undersøge Naalakkersuisuts arbejde. Høringer og inddragelse af relevante parter er blevet historie. Og Inuit Ataqtigiit er stærkt imod den måde vores modpart arbejder på og mener, at deres måde at styre sagerne på uden opsøgende udredninger er meget risikabelt for os som samfund.

Da det ikke er en hensigtsmæssig måde at styre på må koalitionen genoverveje at fælles undersøgelser ofte hindrer konflikter. Derfor kan man ikke bare sige at Inuit Ataqtigiit er imod bare for at være imod. Hvis man vil opnå samarbejde har vi behov for udveksling af viden og udredningsundersøgelser.

Alcoas krav under forhandlingerne er meget omfattende. Derfor var samtlige partier enige i deres holdninger. Men på nuværende tidspunkt har Naalakkersuisut ikke fremlagt og givet orientering om status på planerne. I stedet får Alcoa blot vedtaget sine krav via udvalgsbe-

tænkninger ét for ét, og vi skal være meget opmærksomme på den fremgangsmåde koalitions Inatsisartutmedlemmer har i denne sag, og med den arbejdsgang Demokraterne har. Med disse bemærkninger vil Inuit Ataqatigiit opfordre koalitionen til at lade os lovgivere få mulighed for at arbejde og beskytte samfundet, uanset om vi snakker som opposition og uanset partifarver. Vedtagelser med blot et flertalsgrundlag kan ikke sikre kvaliteten af arbejdet. Inuit Ataqatigiit har en stærk vilje til at undersøge tingene og til at arbejde med udredninger, men hvis flertallet ikke giver os mulighed, kan vi ikke bruge vores kræfter på dette. Vi kræver at udvalgsformændene bliver mere opmærksomme på de regler der er i udvalgenes forretningsorden. Vi savner at man arbejder for en enighed i nogen af udvalgene. Således har jeg fremlagt udtalelsen med stærke påtaler, som ikke kun giver en fingerpraj, men som også anmoder om mulighed for at udføre vores arbejde.

8. Udvalgets indstillinger

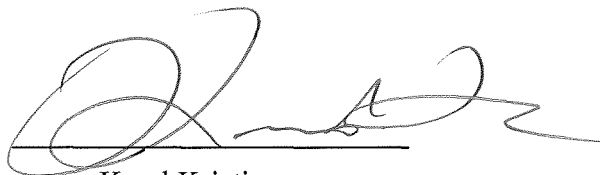
Et flertal i udvalget bestående af repræsentanterne fra Siumut, Atassut og indstiller forslaget til vedtagelse af Inatsisartut i den form forslaget har, når Naalakkersuisut har fremsat ændringsforslag i overensstemmelse med udvalgets- henholdsvis flertallets ovenstående anbefalinger.

Et mindretal i udvalget bestående af repræsentanten for Demokraterne, indstiller forslaget til vedtagelse af Inatsisartut i den form forslaget har, når Naalakkersuisut har fremsat ændringsforslag i overensstemmelse med udvalgets- henholdsvis flertallets ovenstående anbefalinger, dog således, at tidsrammen for udnyttelsestilladelser ikke kan overstige 40 + 20 år. Demokraterne er ikke enige med Siumut og Atassut i, at der herudover i særlige tilfælde bør kunne ske en forlængelse med yderligere 20 år, således at tidsrammen kan blive op til 80 år. Denne periode er for lang, og Demokraterne mener, at den maksimalt bør kunne være 60 år.

Et mindretal i udvalget bestående af repræsentanten for Inuit Ataqatigiit forkaster forslaget, idet de samlede konsekvenser for det grønlandske samfund ikke ses tilstrækkeligt oplyst, og idet konsekvenserne for forhandlinger på andre områder heller ikke er belyst.

25. maj 2014

FM2014/139

Knud Kristiansen

Formand

Ruth Heilmann

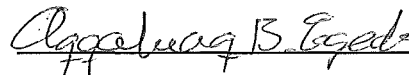
Næstformand

Saxtorph Didriksen

Andreas Uldum

Aqqaluaq B. Egede

FM2014/139

J.nr. 01.25.01/14FM-LABU-00139

J. nr. 01.36.02.03-00110

Inatsisartuts Erhvervsudvalg

Att.: Knud Kristiansen, Formand for udvalget
/-Her

Besvarelse af spørgsmål fra Erhvervsudvalget angående FM2014/139 udnyttelse af vandkraftressourcer

Jeg takker Erhvervsudvalget for denne mulighed for at komme med en uddybende
begrundelse for lovforslagets bestemmelser vedr. varigheden af udnyttelsestilladelser.

For overskuelighedens skyld er spørgsmålene gengivet og besvaret enkeltvist nedenfor.

1) Det fremgår af lovforslaget at en koncessionsperiode kan udstrækkes til 60 år med
mulighed for en forlængelse på 20 år, hvilket åbner for, at en koncessionsperiode
samlet kan vare i 80 år.

1a) Hvad er den konkrete baggrund for at Naalakkersuisut i lovforslaget giver mulighed
for en koncessionsperiode på 60 år med mulighed for yderligere forlængelse i 20 år?

Svar:

Lovforslagets bestemmelser har sin baggrund i pkt. 113/EM2012, hvorefter Inatsisartut
besluttede, hvilke rammevilkår som skulle lægges til grund for de fortsatte forhandlinger
med Alcoa Inc.

Alcoa har under forhandlingerne fremhævet, at de ser koncessionsperioden i den
gældende vandkraftlov som en væsentlig barriere for projektet.

Alcoa ønsker en længere koncessionstilladelse og en sikkerhed for en forlængelse af
udnyttelsestilladelsen. Dette ønske skal ses i lyset af de meget væsentlige
investeringer, som skal foretages af Alcoa, samt at man fra Selvstyrets side har valgt en
ren koncessionsmodel, hvor Selvstyret ikke tager et medejerskab i projektet.

Vurderingen er, at koncessionsperioden er af væsentlig betydning for finansieringen af
og dermed for muligheden for, at Alcoa kan gennemføre projektet. Længden af
koncessionsperioden er et område, hvor Selvstyret kan imødekomme Alcoas ønsker –
uden at det har væsentlige negative konsekvenser.

1b) Kan Naalakkersuisut henvise til internationale eksempler på tilsvarende tidsperioder
for koncessioner på 60 år? Eller er Grønland i den sammenhæng et særtilfælde?

Svar:

I Norge er koncessionsperioden for vandkraftværker ligeledes op til 60 år efter
industrilicensloven (lov nr. 16 af 14. december 1917). Det skal dog bemærkes, at der i
dag i Norge ikke længere gives tilladelse til private selskaber, men kun til offentlige
selskaber.

28-04-2014
Sags nr. 2014-095698
Dok. nr. 1559621

Postboks 1614
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: apn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

1c) Udvalget formoder, at muligheden for at udstede en 60 år lang koncessionsperiode kun vil finde anvendelse i særlige tilfælde og ved meget store projekter – er udvalgets forståelse i den sammenhæng velbegrundet?

Svar:

Naalakkersuisut kan følge udvalgets betragtning. Tidslængden skal afspejle investeringens størrelse, økonomien, risikoen ved projektet, levetiden af vandkraftværket og den tilknyttede industrielle produktion.

Som udgangspunkt bør en udnyttelsestilladelse ikke overstige den tid, rettighedshaveren skal bruge til at tilbagebetale investeringen og opnå en rimelig forretning af den investerede kapital. Der er på nuværende tidspunkt ikke foretaget kommercielle private investeringer i vandkraft i Grønland, hvorfor det er vanskeligt at sige med sikkerhed om der er sammenhæng mellem koncessionsperiodens længde og investeringens størrelse i et vandkraftprojekt.

Som udgangspunkt vil meddelelse af en lang udnyttelsestilladelse dog typisk forudsætte, at der er tale om væsentlige investeringer.

1d) Det er derudover udvalgets umiddelbare opfattelse, at den mulige koncessionsperiode i loven på 60 år ikke på nogen måde kan og skal tolkes af potentielle investorer, som en blanco check til automatisk at opnå lange koncessioner. Er dette også Naalakkersuisuts opfattelse eller finder Naalakkersuisut anledning til at have et andet synspunkt i denne sammenhæng?

Svar:

Det er ikke hensigten med lovforslaget, at det skal være fast praksis, at den fulde tidslængde anvendes i koncessionerne.

Det er således hensigten, at ansøgeren skal gøre rede for og dokumentere, hvor lang en koncessionsperiode der er nødvendig til det enkelte projekt.

1e) Er der en sammenhæng imellem lovforslagets ønske om en mulig koncessionsperiode på 60 år + 20 år og Grønlands fortsatte status som et attraktivt og interessant investeringsland for større råstof- og industriprojekter?

Svar:

Naalakkersuisut kan bekræfte, at lovforslaget er et led i dette. Det er samtidigt væsentligt at fremhæve, at der med lovforslaget er fundet en rimelig balance mellem, at Grønland tilbyder attraktive vilkår for at tiltrække hårdt tiltrængte udenlandske investeringer i vores land og på den anden side, at Selvstyrets råderet over væsentlige naturressourcer ikke bindes u hensigtsmæssigt langt ud i fremtiden.

Udvalget har noteret sig, at muligheden for en koncessionsperiode på højst 40 år med en mulig forlængelse på 20 år blev nævnt som et alternativ ved lovforslagets første behandling. Udvalget vil nu spørge ind til denne problematik.

2) Hvilken potentiel virkning på investeringslysten fra internationale mine og produktionsvirksomheder vil en koncessionsperiode på højst 40 år med en mulig forlængelse på 20 år have?

Som ovenfor nævnt er der endnu ikke foretaget kommercielle private investeringer i vandkraft i Grønland, hvorfor det er vanskeligt at vurdere, hvilken virkning en kortere udnyttelsestilladelse vil have på investeringslysten af potentielle investorer.

En koncessionsperiode på højst 40 år med en mulig forlængelse på 20 år vil sandsynligvis blive opfattet som et signal fra Selvstyret om, at man ikke er interesseret i at skabe mere attraktive rammevilkår. En koncessionsperiode på 40 år vil også betyde, at reinvesteringer i et vandkraftanlæg efter f.eks. 20 år vil være behæftet med betydelig usikkerhed og sværere at få finansieret. Det kan føre til nedslidning og forældelse af et vandkraftanlæg før tid på grund af manglende reinvesteringer.

2a) Vil en fastholdelse af en 40 årig koncessionsperiode medføre, at der muligvis skal udformes en særlov for Alcoa, dette set i relation til det forhandlingsmandat, som Inatsisartut vedtog under pkt. 113 på EM12, der blandt andet bemyndiger Naalakkersuisut til at anvende en første koncessionsperiode på op til 60 år med option på en yderligere forlængelse i 20 år i de forsatte forhandlinger med Alcoa?

Svar:

At lave en decideret Alcoa-særlov kan være en anden måde at tilbyde de samme vilkår, som blev vedtaget i forhandlingsmandatet pkt. 113/EM2012.

Naalakkersuisut mener imidlertid, at det er bedre at regulere området gennem en rammelov fremfor, at Selvstyret skal udstede særlove for et enkelt projekt.

2b) Hvis man i forlængelse af spørgsmål. 2a) forestillede sig, at der blev udformet en særlov for Alcoa, er det så tænkeligt, at kommende potentielle storskala investorer vil forlange at blive behandlet på sammen måde som Alcoa uanset, hvad der eventuelt måtte være anført i vandkraftlovens generelle regler?

Svar:

Det skal indledningsvist fremhæves, at der ikke kan svares med sikkerhed på spørgsmålet, idet spørgsmålet forudsætter, at Naalakkersuisut kan forudsige, hvordan andre, potentielle storskala investorer, vil reagere på en Alcoa-særlov. Som ovenfor nævnt er der endnu ikke blevet foretaget private kommercielle investeringer i vandkraftanlæg i Grønland.

Naalakkersuisut er imidlertid enige i udvalgets betragtning. Såfremt Selvstyret begynder at udfærdige særlove for et enkelt storskala projekt, vil dette muligvis anspore andre storskala investorer til ligeledes at stille krav om særlove og undtagelser på andre områder.

2c) Det er udvalgets forståelse at Grønland i det seneste år er faldet fra en 14 plads til en 23 plads på Fraser Instituttets liste over attraktive minelande. Kan det tænkes at en vedtagelse af en koncessionsperiode på 40 år af mineindustrien kan blive tolket som et udtryk for en styringsmæssig zigzagkurs, som kan medføre, at Grønland kommer i fare for at rykke yderligere ned på listen?

Svar:

Dette er en relevant betragtning og det er væsentligt, at vi er opmærksomme på, hvordan de rammevilkår Grønland tilbyder opfattes af potentielle investorer og virksomheder.

Fraser Instituttets undersøgelse omhandler mineindustrien. Den gældende inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftsressourcer til produktion af energi giver Naalakkersuisut mulighed for at meddele 40-årige koncessionstilladelser. Inatsisartut traf i 2012 beslutning om, at der skulle arbejdes for længere udnyttelsestilladelser. Resultatet kan derfor blive, som det også fremgår af min besvarelse til spørgsmål 2, at potentielle investorer opfatter det, som om Selvstyret ikke er villig til at føre sine beslutninger igennem i forhold til at tilbyde mere attraktive vilkår for private investeringer i vandkraft.

Jeg håber, udvalget finder besvarelserne fyldestgørende.

Afslutningsvist vil jeg informere om, at Naalakkersuisut påtænker at fremsætte et ændringsforslag til 2. behandlingen af lovforslaget på denne samling.

Ændringsforslaget har til hensigt at håndtere en mangel i lovforslaget i forhold til beslutningsforslaget pkt. 113/ EM2012. I beslutningsforslaget blev der givet mandat til, at der i vandkraftloven – i lighed med råstofloven – skulle indarbejdes en mulighed for at meddele skattefritagelser til rettighedshavere.

Bestemmelsen er af væsentlig betydning for de fortsatte forhandlinger med Alcoa Inc., der varetages af Departementet/Naalakkersuisoq for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked. Det har derfor været deres indstilling, at denne mulighed igen skulle blive en del af nærværende lovforslag.

En sådan mulighed var en del af høringsudgaven af lovforslaget, men den udgik fra lovforslaget, inden det blev fremsat til Inatsisartut, da det blev fundet nødvendigt at arbejde teknisk med formuleringen for at sikre, at bestemmelsen opnåede det ønskede mål.

Dette arbejde kunne ikke færdiggøres inden for afleveringsfristen, og Naalakkersuisut valgte derfor at fremsætte lovforslaget uden denne bestemmelse, mens arbejdet pågik.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Kim Kielsen

Notat

Til: Departementet for Miljø og Natur
Fra: Asiaq, Grønlands Forundersøgelser, Greenland Survey

Emne: Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi
Dato: 15-januar-2014

Asiaq, Grønlands Forundersøgelser, Greenland Survey har gennemlæst "Forslag til: Inatsisartutlov nr. X af X (måned) 2013 om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi" og Asiaq har følgende bemærkninger:

Jf. § 6, så finder Asiaq at formuleringen "En rettighedshaver skal *regelmæssigt* sende rapportering" bør gøres mere konkret. Her bør anføres en fast tidsperiode. *Asiaq foreslår, at der stilles krav om afrapportering hvert halve år.*

Asiaq foreslår endvidere at det præciseres, at *data sendes direkte til "Naalakkersuisut ved Asiaq"*. Formålet er at opnå den bedste sikring og opbevaring af de indkomne data og dermed optimere muligheden for at udnytte data i fremtidige projekter. Asiaq finder det således vigtig at samle data på ét sted, hvor der allerede findes en hydrologi-database samt den nødvendige softwaremæssige og faglige kompetence til at håndtere og opbevare data.

Asiaq er klar til at udføre denne opgave, i det vi dagligt opbevare og tager hånd om afrapporterede klima- og hydrologi-data samt sikre, at de afrapporterede data er dækkende og tilstrækkelige til at kunne udnyttes fremtidigt.

I bemærkningerne til lovens § 6, stk.1. står der at det er yderst vigtigt, at Selvstyret vedvarende har alle data vedrørende sine egne vandkraftressourcer. Dette er Asiaq helt enig i. Videre i bemærkningerne står der at rettighedshaveren har pligt til løbende at afgive rapporteringer og resultater fra *forundersøgelsen*. *Asiaq finder at pligten til at afrapportere data tillige bør omfatte driftsfasen*, hvis man skal sikre at Selvstyret har alle data vedrørende sine vandkraftressourcer. Ikke mindst i betragtning af bestemmelserne i loven om Selvstyrets mulighed for at overtage et vandkraftværk efter udnyttelsestilladelsens udløb, fx efter 60 år. Her vil det fagligt være yderst vigtigt at have data om vandressourcen fra driftsfasen.

Med venlig hilsen
Inussiarnersumik inuulluaqquillunga/ Med venlig hilsen

Keld Hornbech Svendsen, cand.scient., Ph.D.
Forundersøgelseschef / CEO

Asiaq, Misisueqqaarnerit/ Grønlands Forundersøgelse/ Greenland Survey

Civilingeniør, cand.jur. Flemming Hybholt HD
Rådyrvænget 2
3450 Allerød

Tlf. + 45 22 10 66 51

Mail hybholt@c.dk

Den 16. januar 2014

Bemærkninger til lovforslag om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi.

Generelt skal det bemærkes at det foreliggende lovforslag, specielt med de tilknyttede bemærkninger til lovforslaget, synes at være særdeles dækkende for den foreliggende problemstilling omkring etablering og økonomi i forbindelse med såvel offentlig som privat etablering af større vandkraftanlæg.

Nedenstående bemærkninger skal primært ses i relation til private virksomheders etablering og drift af vandkraftanlæg.

For det første bør det i forbindelse med tildeling af meget lange koncessionsperioder, op til 80 år sikres at der indbygges sådanne reguleringsmekanismer, at der over tid ikke bliver tale om at de økonomiske forhold bliver helt ude af trit med den omgivende verden. Der er i bemærkningerne til paragraf 18, stk. 4 anført en række reguleringsmekanismer, men der synes at være behov for en eller anden form for generalklausul som sikrer mod ovennævnte forhold.

Eksempelvis vil der selvfølgelig i forbindelse med etablering af en aluminiumsmelter være krav fra virksomheden om at der er sikrede forsyninger af el over en lang periode, men med ønskede koncessionsperioder på 60 – 80 år er man langt ud over den periode, der danner basis for økonomiske kalkulationer for etablering af nyanlæg. Der vil således være behov for en betydelig gensidig fleksibilitet på det lange sigt, for at sikre en hensigtsmæssig funktion af samvirket mellem energianlæg og aluminiumsmelter.

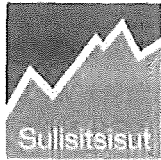
For det andet må det i forbindelse med etablering af vandkraftanlæg i tilknytning til mineraludnyttelse sikres at der opnås det optimale udbytte til Selvstyret af ressourceanvendelsen. Her er det vigtigt, at der ses på hele værdikæden, således at de økonomiske forhold reguleres i henhold til den samlede økonomi i det konkrete projekt. I den forbindelse skal der peges på anvendelse af et substitutionprincip, således at de økonomiske forhold i vandkraftudnyttelsen vurderes i sammenhæng med en alternativ el forsyning, som i de fleste tilfælde vil basere sig på arktisk dieselolie.

Eksempelvis vil der i forbindelse med London Minings ISUA projekt være tale om en substitutionsværdi af elleverancer på omkring 1,50 kr. pr. KWh eller ialt en årlig værdi på op mod 1,5 mia. kr. Hvis London Mining etablerer et vandkraftværk til dækning af dette forbrug vil virksomheden naturligvis skulle have et rimeligt afkast, men umiddelbart tyder foreliggende kalkulationer på at der vil være en meget stor ressourcerente tilknyttet et sådant projekt, og denne

ressourcerente skal naturligtvis komme samfundet til gode. I denne forbindelse må der naturligvis ses bort fra eventuelle interne afregningspriser mellem vandkraftselskab og mineselskab.

Generelt skal det afslutningsvis bemærkes, at Grønlands vandkraftressourcer samlet er af betydelig økonomisk værdi, og det er i forbindelse hermed af den største betydning at disse ressourcer anvendes optimalt i udviklingen af den grønlandske økonomi.

Med et samlet identificeret vandkraftpotentiale på 2.000 MW og en samlet produktionsmulighed på 15 mia. KWh pr år vil der være et ressourcerente potentiale af størrelsesordenen 5 – 10 mia. kr. pr. år. Der er derfor i allerhøjeste grad brug for at vise rettidig omhu i forbindelse hermed.

Kalaallit Nunaanni Sulisitsisut Peqatigiiffiat
Grønlands Arbejdsgiverforening

Jens Kreutzmannip Aqq. 3 | Postboks 73 | 3900 Nuuk | www.ga.gl
Tlf. +299 32 15 00 | Fax nr. +299 32 43 40 | ga@ga.gl | GER:25027248

Departementet for Miljø og Natur
Postboks 1614
3900 Nuuk

Nuuk, den 16. januar 2014
Brev nr. D14-415
Sagsnr. S14-028

Fremsendt som email: pnil@nanoq.gl, apn@nanoq.gl

Høringssvar til forslag om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi

Grønlands Arbejdsgiverforening (GA) fremsender hermed høringssvar til modtaget lovforslag om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi.

Bemærkninger til lovforslaget

Generelle bemærkninger

GA bemærker, at "one-door"-princippet omkring myndighedsbehandling af ansøgning om udnyttelse af mineralske råstoffer differentieres, hvis projektet indebærer fremskaffelse af energi ved vandkraft: Ansøgning om udnyttelse af en vandkraftressource, som primært skal bruges i forbindelse med udnyttelse af mineralske råstoffer, skal således behandles efter inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi.

Dog *meddeles* tilladelse til etablering af et vandkraftanlæg med dette formål efter inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter jf. § 11, stk. 2, idet en tilladelse kun kan meddeles, når en tilladelse til udnyttelse af vandkraftressourcen er *meddelt* i henhold til inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi jf. inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi jf. 4, stk. 2.

GA vurderer, at det fremlagte forslag kan give anledning til forvirring om rollefordelingen mellem de forskellige myndigheder, og GA foreslår derfor en tydeligere lovtekst i lovens § 4, stk. 2. i sammenhæng med § 11, stk. 2. og tilhørende bemærkninger.

I lovforslaget skabes hjemmel til fastsættelse af forskellige former for vederlag for udnyttelse af vandkraftressourcen, men således at der er mulighed for, at rettighedshaver kan fritages for almindelig selskabsskat, hvis der fastsættes et vederlag, der er mindst lige så højt som selskabsskatten.

GA har i den forbindelse to bemærkninger:

1. Det er GA's vurdering, at princippet for gennemsigtighed i selskabernes økonomiske forhold besværliggøres ved en mulighed for at drive

vandkraftudnyttelse og råstofudnyttelse i samme virksomhed. Det er vores opfattelse, at sammenhængen mellem vederlagsbetaling for vandkraftudnyttelsen contra royalty for råstofudnyttelsen i praksis medfører risiko for, at det kan blive uigennemskueligt for de relevante myndigheder m.fl. Det er GA's vurdering, at der er behov for en juridisk selskabsopdeling i disse situationer og med et skærpet myndighedsfokus på "transfer-pricing" mellem selskaberne.

Det skal som minimum sikres, at der ikke skabes et uhensigtsmæssigt incitament til regulering af afregningspriser på forbrug af energi til produktion, der har til formål at minimere samfundets gevinst af projekterne.

2. Ovenstående bemærkning skal ses i lyset af GA's holdning til bestemmelsen om loft på selskabsbetalingen i lovforslaget. GA vurderer umiddelbart, at det kan være uhensigtsmæssigt, at lovtæksten indeholder bestemmelser, der fastlægger en maksimal betaling til det offentlige svarende til den til enhver tid gældende selskabsskat i landet.

Der bør efter vores opfattelse i stedet være en fleksibilitet i den enkelte ansøgningsbehandling, hvor der i den konkrete tilladelse tages stilling til niveauet for den samlede størrelse af betaling.

GA bemærker desuden, at lovforslagets indhold på dette område kan vise sig at være særligt uhensigtsmæssig i en samfundsmæssig betragtning. Med en tilladelse der rækker op til 80 år ud i fremtiden, og lovbestemt maksimal betaling, er samfundets forhandlingsposition fastlåst.

Denne position kan blive meget omkostningsfuld, såfremt det viser sig at vi som samfund selv kunne have behov for udnyttelse af den konkrete samme vandkraftressource til andre energiformål. F.eks. kan samfundet blive nødt til at anvende dyre fossile brændstoffer forbundet med høje omkostninger. Modsvarende kan samfundet, jf. lovforslaget, ikke hæve størrelsen på betalingen fra selskabet, der har tilladelse til udnyttelse af vandkraftressourcen.

Der bør derfor foretages en meget grundig samfundsøkonomisk vurdering af at binde energireserver til bestemte råstofindustrielle formål vs. brugen af de samme reserver til samfundets almindelige energiforsyning – hvis det er en logistisk mulighed og i øvrigt relevant i forhold til udviklingen i energibehovet i det relevante lokalsamfund. Et betænkeligt scenarie kunne f.eks. være, at det er samfundet, der uden videre løber den store risiko, hvis energipriserne stiger voldsomt, og man i den situation ikke har adgang til energireserverne, som til en fast pris, er afsat til andre formål i op til 80 år.

GA er naturligvis bevidst om de nødvendige attraktive investeringsvilkår, herunder forudsigelighed i betingelserne, der skal til for at fremme de udenlandske investeringer. Men det bør efter GA's vurdering ikke være en del af den faste lovbestemmelse, men i stedet indgå i myndighedsbehandlingen i de konkrete ansøgninger og herunder så i øvrigt i balance med den risiko samfundet løber.

Konkrete bemærkninger

GA anbefaler, at "kan" erstattes med "skal" i lovforslaget § 11, dog ikke i:

- stk. 2,
- stk. 3, 2. sætning,
- stk. 4 og
- stk. 5, 2. sætning

Bestemmelsen har samme hensigt og funktion som Råstofloven og deraf Storskalaloven. Den gang anbefalede GA, at bestemmelser omkring tilladelsernes indhold og rammer præciseres. Det er muligt, at der som udgangspunkt sættes krav om lokale leverandører osv. i tilladelserne, men det er vores opfattelse, at disse elementer er så centrale for det samfundsmæssige afkast, at bestemmelserne bør defineres ved "skal" og ikke "kan".

Afslutning

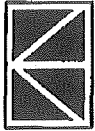
GA vil foreslå afholdelse af et møde, hvor GA og Departementet får mulighed for, at drøfte de overordnede bevæggrunde for ændringsforslaget samt en drøftelse af de anførte bemærkninger til lovforslaget, som fremsendt af GA.

GA vil derfor gerne opfordre til, at Departementet indkalder til møde.

Med venlig hilsen

P.f.v.

Dan Sørensen Budek

KANUKOKA

Kalaallit Nunaanni Kommunit Kattuffiat • De Grønlandske Kommuners Landsforening

Til: Departementet for Miljø og Natur (APN)

Imaneq 1A
Box 1614
3900 Nuuk
apn@nanoq.gl

Ulloq/Dato: 23-01-2014
J.nr. 74.30.20.K04.1.14

Att: Per Nielsen
pnil@nanoq.gl

Høringssvar vedr. Høring af "Forslag til inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftsressourcer til produktion af energi"

KANUKOKA takker for muligheden for at afgive høringssvar. KANUKOKA vurderer at de ændringer som fremgår af lovforslaget er positive.

KANUKOKA henviser herudover til kommunernes høringssvar som er vedlagt.

**Inussiarnersumik
Med venlig hilsen**

Martha Abelsen
Formand

APN

Departement for Miljø og Natur

Imaneq 1A

Postboks 1614

3900 Nuuk

Kommuneqarfik Sermersooq'g høringsvar vedrørende forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx 2013 om udnyttelse af vandkraftsressourcer til produktion af energi

Kommuneqarfik Sermersooq (KS) takker for muligheden for at bidrage med et høringsvar i denne forbindelse. Høringen er modtaget medio december 2013, med høringsfrist d. 17. januar 2014.

Generelt

KS finder det overordnet hensigtsmæssigt at der med foreslåede lovtiltag, bliver lagt op til mere attraktive investeringsrammer for erhvervslivet i forbindelse med udnyttelse af vandkraft, samtidig med at der gennemføres en tekstmæssig præcisering. KS er meget positivt indstillet overfor udnyttelse af vedvarende energi og finder at Grønland netop har et særligt potentiale i denne sammenhæng. De eksisterende vandkraftværker er på mange punkter bevis på dette og det er ønskeligt at muligheder for brug -og kapitalisering af bæredygtigenergi udvikles yderligere.

Den fremlagte opdatering af *Inatsisartutlov nr. 21 af 1. december 2009 om udnyttelse af vandkraftsressourcer til produktion af energi*, syntes aktuel.

KS ser også positivt på udviklingen af mindre vandkraftværker, som potentielt erstatning til fossile brændstoffer i ydreområder, men er opmærksom på at denne lov blot finder anvendelse på vandkraftsressourcer med en skønnet kapacitet på 1 megawatt eller derover.

Yderligere finder KS det aktuelt at vandkraftsressourcer i størst muligt omfang, inkluderes i planlægning af – og tilladelse til råstofrelaterede projekter. KS er her opmærksom på § 11, 6) stk. 2, hvor det fremgår at disse forhold henhører under *Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven)*. Det anbefales at brug af vedvarende energi og etableringen af nødvendige anlæg gives høj opmærksomhed i forbindelse med Grønlands råstofudvinding. Dette både på baggrund af en betragtning omkring miljømæssige hensyn, men også med henblik på efterfølgende udnyttelse af kapacitet ved et eventuelt afsluttet udvindingsprojekt. I sidstnævnte forbindelse skal der naturligvis være klare aftaler vedrørende anlægsoverdragelse, ejerforhold, samt tekniske specifikationer/krav.

KOMMUNEQARFIK SERMERSOOQ

KS opfordrer til grundige strategiske overvejelser under de videre forhandlinger med Alcoa og ved eventuelt fremtidige underskrivelser af eksklusiv aftaler eller *memorandum of understanding* (mou). KS er naturligvis indforstået med at sådanne aftaler garanterer et sikkert og acceptabelt handlingsgrundlag for alle parter, men det er dog også ønskeligt at en indledende aftale giver udslag i handling og ikke eventuelt blokerer, uudnyttet og uhensigtsmæssigt, for andre interessenter. Dette særligt aktuelt i forbindelse med foreslåede udvidelse af udnyttelses tilladelser, jf. § 7, stk. 3 og i vider medfør af § 13, stk. 2, samt den foreslåede forundersøgelses tilladelse periode. Ligeledes vigtigt at selskabet har grundlæggende vished i forhold til hjemfaldsretten, som forbeholdt af Naalakkersuisut, jf. kapitel 5.

Genforhandlings kriterierne som nævnt i kapitel 4 og hjemfaldsretten som nævnt i kapitel 15, syntes fornuftige. En tidsmæssig behørig indledning af forhandlinger og aftaler, vil give henholdsvis selskab og Naalakkersuisut mulighed for at påregne kommende udgifter og foretage nødvendige forholdsregler i forlængelse af dette. For både selskab og landskassen vil det være centralt at udgifter i den forbindelse kan forudses og der generelt kan ageres ud fra et stabilt grundlag.

KS bemærker at der til sammenligning i Norge kun meddeles tilladelse til offentligt ejede selskaber og kun i op til 60 år, hvor det er 65 år i Island. KS er dog forstående overfor at de særlige forhold i Grønland ikke i samme grad fordre kortere tilladelses -og tilbagebetalingsperioder, hvorfor der her ligges op til en *maksimalt* samlet periode på 80 år, hvilket er inklusiv eventuelle forlængelses tilladelser.

KS ser frem til de nævnte modeltilladelser vedrørende tilladelse til forundersøgelser og udnyttelse af vandkraft. KS bidrager gerne med bemærkninger til udkast.

Vedr. § 11, stk. 5 så finder KS det positivt at brugen af grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder understøttes. Etablering, anlæggelse -og drift af vandkraftværker syntes at være et oplagt område hvor indenfor grønlandske virksomheder og arbejdere kan fortsætte deres kompetence udvikling. Yderligere forekommer det fornuftigt at der, jf. stk. 6, kan stilles krav omkring gennemførelse af vurderinger af tekniske, miljømæssige og sociale konsekvenser, i forbindelse med tilladelsesvilkår.

Hvorvidt en given virksomhed, jf. § 12, underligges en selskabsmæssig byrde eller et afgifts vederlag, kan naturligvis være situations bestemt, dog syntes det rimligt at der gennemføres tiltag der sikre afkastet til landskassen. Det fremstår yderligere hensigtsmæssigt at en virksomhed kan tilknyttet energiintensive aktiviteter under samme hele eller delvise skattefritagelse. Dette finder KS dog at skal vurderes nøje og ikke give anledning til skatteunddragelse i perifært tilknyttede aktiviteter.

Ved tilladelse til, direkte eller indirekte, overdragelse af tilladelse fra selskabets side, jf. § 22, opfordrede KS til tredjepart/ny ejer vurderes grundigt og på samme vilkår som ved udstedelse af den oprindelige tilladelse.

De fem allerede eksisterende tilladelser til udnyttelse af vandkraft til produktion af energi er, som det fremgår, hjemlet og udstedt i henhold til henholdsvis råstofloven (*Nuuk*) og landstingsforordningen om energiforsyning (*Tasiilaq; Qaqortoq-Narsaq; Sisimiut*, samt *Ilulissat*). KS formoder at der vil blive gennemført de eventuelle nødvendige administrative tiltag, så *One door* princippet kan gøre sig gældende for alle og lovrammerne på området bliver transparent og forståeligt for alle. KS er i denne forbindelse opmærksom på § 28, hvor det fremgår at de tidligere udstedte tilladelse fortsat reguleres i henhold til den hidtil gældende lovgivning.

Som afsluttende bemærkning finder KS det derfor uklart, hvorfor vandkraft til råstofprojekter ikke skal reguleres i denne lov. Hvis loven var gældende også for disse projekter ville det give større gennemsigtighed, og muligvis større indtjening for samfundet, og dermed tilgodese muligheden for etablering af vedvarende energi også ved råstofprojekter i ydreområder.

KS har ikke yderligere at bemærke i denne sammenhæng

Inussiarnersumik Inuulluaqqusillunga /
Med venlig hilsen

Andreas Uldum
Borgmestersiuqallartoq
Fungerende Borgmester

Malene Lyngé
Isumaginninnermik, Suliffeqarnermik
Inuussutissaqarnermillu Ataatsimiitsitaliami
Siulittaasoq
Formand, Udvalget for Velfærd,
Arbejdsmarked og Erhverv

KOMMUNEQARFIK SERMERSOOQ

Fra: Leif W. Baadh [lewb@kujalleq.gl]
Til: Pétur H. Gudmundsson [pegu@kanukoka.gl]
Sendt dato: 23-01-2014 15:51
Modtaget Dato: 23-01-2014 15:51
Vedrørende: SV: Høring om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft
Vedhæftninger: image001.jpg
image002.jpg

Hej Pétur,

Vi har kikket på forslaget til ny lov om vandkraft, og har ingen umiddelbare kommentarer.

Inussiarnersumik / Med venlig hilsen

Leif Baadh
Teknisk Chef

Kommune Kujalleq
Teknisk Forvaltning i Qaqortoq
Tlf. 64 54 00 Mobil: 53 19 30
E-mail: lewb@kujalleq.gl
find os [her](#)

Tænk på miljøet - vurder om du behøver at printe denne mail ud

Fra: Pétur H. Gudmundsson [mailto:pegu@kanukoka.gl]
Sendt: 17. januar 2014 14:50
Til: 1-Kommunerne (officielle mailadresser)
Cc: Hans Peter Lennert; Jakob Lundgaard (JAL@lundgaard-konsulenterne.dk); Ole Thor Hermansen (othe@qeqqata.gl); Mike Kristiansen; Leif W. Baadh; Karl Davidsen
Emne: SV: Høring om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft

Til alle kommuner.

Der er ikke modtaget bemærkninger fra kommunerne vedr. nedenstående høring og har derfor fået KANUKOKAs høringsfrist forlænget til den 24. januar.

KANUKOKA modtager gerne hørings svar fra kommunerne senest kl. 12:00 den 24. januar.

Med venlig hilsen
Pétur H. Gudmundsson
Senior konsulent
KANUKOKA
Direkt telefon: +299 362109
Fax: +299 324036
Email: pegu@kanukoka.gl
kanukoka@kanukoka.gl

Fra: Jens-Peter Bak Henriksen [<mailto:jpbh@nanoq.gl>]

Sendt: 16. december 2013 11:34

Til: Officiel post til GOVSEC; Officiel post til PAN; Officiel post til Departementet for Finanser; Officiel post til ISIIN; Officiel post til APNN Naalakkersuisoqarfik; Officiel post til IIAN; Officiel post til IIKNN; Officiel post til IN; Officiel post til MLSA; GA; nusuka@greenet.gl; SIK; Kanukoka postkasse; kundeservice@nukissiorfiit.gl; asiag@asiag.gl

Cc: Departementet for Miljø og Natur; Pernille Møller; Michael Pedersen; Joan Bloch Grube; Per Nielsen

Emne: Høring om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft

Kære Høringsparter

Departementet for Miljø og Natur (APN) sender hermed ovenstående forslag i høring.

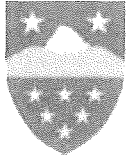
Departementer bedes i relevant omfang fremsende forslaget til underliggende styrelser m.v.

Høringsfristen:

Fristen for afgivelse af kommentarer er: **d. 17. januar 2014.**

Hørings svar bedes fremsendt i word-format (doc eller docx) pr. e-mail til pnil@nanoq.gl og apn@nanoq.gl

Asasakka Tusarniaaffiusut

KANUKOKA
Postboks 10
3900 Nuuk

Vedr.: Høring om forslag til inatsisartutlov om vandkraft

Qeqqata Kommunias Råstof- & Infrastrukturudvalg har behandlet forslag til inatsisartutlov om vandkraft som Departementet for Miljø og Natur har udsendt.

Det er kommunens vurdering, at lovforslaget ikke indeholder de store ændringer i forhold til den gældende lov fra 2009. Dog skal kommunen bemærke, at lovforslaget indeholder mulighed for at forlænge udnyttelsestilladelsen til vandkraftsressourcen til 60 år i stedet for det oprindelige 40 år. Tilladelsen kan yderligere forlænges med 20 år dvs. op til 80 år.

Qeqqata Kommunia er opmærksom på, at Alcoa har haft betænkeligheder ved, at det maksimale udnyttelsestilladelse kun var på 40 år i den gamle lov, dog med mulighed for forlængelse på 20 år. Kommunen er glad for, at Naalakkersuisuts nuværende lovforslag imødekommer ønsket om forlængelse af udnyttelsestilladelsen. Denne mulighed giver et yderligere incitament til Alcoa om, at fortsætte forhandlingerne med Naalakkersuisut i den kommende tid.

Endvidere skal kommunen bemærke, at Naalakkersuisut nu kan fastlægge ved dette lovforslag i §11 stk. 1, at overskydende produktion kan leveres til offentligt elnet eller til private parter. Qeqqata Kommunia har fra projektets begyndelse udtrykt ønske om denne mulighed og imødeser Naalakkersuisuts initiativ med glæde.

Med venlig hilsen
Gedion Lyberth
Formand for Råstof- og Infrastrukturudvalget

Komuunip allaffia
Kommunekontoret
Postboks 100
DK-3912 Maniitsoq
Grønland

Telefon 70 21 00
Telefax 81 38 77
E-mail qeqqata@qeqqata.gl

Giro Sisimiut 1071408
Grønlandsbanken
6471-2020219

Ammasarfiit: ataas.-marl.-sis.-
tall. 10-14
Åbningstider: man.-tirs.-tors.-
fre. 10-14
Pingasunng./Onsdag: Matoqqavoq –
Lukket/
Inuttaasunut
sullissivik/Borgerservice
sisamanng./torsdag: 10-17

Fra: Hans Inúsgtok' [hain@qaasuitsup.gl]

Til: Pétur H. Gudmundsson [pegu@kanukoka.gl];'pnil@nanoq.gl'
[pnil@nanoq.gl];apn@nanoq.gl [apn@nanoq.gl]

Sendt dato: 24-01-2014 14:39

Modtaget Dato: 24-01-2014 14:39

Vedrørende: VS: Høring om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft

Vedhæftninger: image001.png

image002.jpg

1214 HØRbrev om vandkraftlov dk (3).docx

1214 HØRbrev om vandkraftlov grl (3).docx

1211 Forslag til lov udnyttelse af vandkraftsressourcer til produktion af energi 1
lovteknik dk.docx

1211 Forslag til lov udnyttelse af vandkraftsressourcer til produktion af energi 1
lovteknik grl.docx

1211 BEM forslag til lov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi
dk.docx

1211 BEM forslag til lov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi
grl.docx

Kære Departementet for Miljø og Natur,

Herved skal vi fra Qaasuitsup Kommunia meddele, at vi ikke har bemærkninger til forslaget til Inatsisartutlov om vandkraft.

Inussiarnersumik Inuulluaqqusillunga / Med Venlig Hilsen

Hans Inúsgtok'
Fung. Direktør, Forvaltning for Anlæg og Miljø
Qaasuitsup Kommunia
Telefon: + 299 94 78 76
Telefax: + 299 94 41 78

E-mail: hain@qaasuitsup.gl
Webside: www.qaasuitsup.gl

Fra: Helle Nielsen
Sendt: 23. januar 2014 09:23
Til: Hans Inûsugtok'
Emne: VS: Høring om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft

Hej Hans !

Miljøafdelilngen har ingen bemærkninger til høring om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft.

Sørger du for at sende kommunens svar videre til KANUKOKA ?

På forhånd tak

Inussiarnersumik Inuulluaqqusillunga \\ Med venlig hilsen

Helle Nielsen

Miljøingeniør

Teknikkeqarfimmi Saaffiginnittarfik/ Anlæg og Miljø – Afdelingen for Klima, Miljø, Natur og Råstoffer

Qaasuitsup Kommunua

E-mail: henni@qaasuitsup.gl

Tel: (+ 299) 94 78 74

Web: <http://www.qaasuitsup.gl>

Fra: Hans Inûsugtok'

Sendt: 20. januar 2014 10:00

Til: Helle Nielsen; Joakim Svanberg; Hanne Holm Andersen; Karen Taunajik Jessen; Otto Sandgreen; Niisinnnguaq L. Geisler; Birgitte Broberg; Edvard Jensen; Ane Marie Jørgensen; Odaq Qujaukitsoq; Finn Jensen

Emne: VS: Høring om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft

Hej,

Jeg vil have kommentare senest på onsdag. Høringssvaret er blevet forlænget til den 24. januar kl. 12.

Inussiarnersumik Inuulluaqqusillunga / Med Venlig Hilsen

Hans Inûsugtok'

Fung. Direktør, Forvaltning for Anlæg og Miljø

Qaasuitsup Kommunia

Telefon: + 299 94 78 76

Telefax: + 299 94 41 78

E-mail: hain@qaasuitsup.gl

Webside: www.qaasuitsup.gl

Fra: Pétur H. Gudmundsson [<mailto:pegu@kanukoka.gl>]

Sendt: 20. januar 2014 09:55

Til: 1-Kommunerne (officielle mailadresser)

Cc: Hans Peter Lennert; Jacob S. Lundgaard; Ole Thor Hermansen (othe@qeqqata.gl); Mike Kristiansen; Leif W. Baadh; Hans Inûsugtok'

Emne: VS: Høring om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft

Hej alle

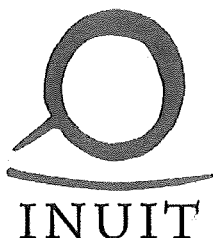
Jeg er blevet gjort opmærksom på at filene ikke var med ved forrige fremsendelse ... men her kommer de.

Jeg beklager fejlen.

Med venlig hilsen

Pétur H. Gudmundsson

Seniorkonsulent

Inuit Circumpolar Council - Grønland

Hørings svar vedrørende: Forslag til Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi

Nuuk, 17. januar 2014

Inuit Circumpolar Council – Grønland (ICC Grønland) har gennemgået det fremsendte forslag til Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi, tilsendt af Departementet for Miljø og Natur.

GENERELLE BEMÆRKNINGER

ICC Grønland vil mene, at vand er et af Grønlands mest værdifulde, strategiske og langsigtede fornybare ressourcer - og derfor bør afgivelse af tilladelsen til at bruge vandets potentiale som energi-ressource ikke ende med, at det grønlandske samfund nærmest intet får økonomisk til gengæld for afgivelse af denne ret til at udnytte vandkraften.

ICC Grønland støtter muligheden for, at en vandkraftressource skal kunne udnyttes af flere virksomheder eller parter, hvis de hver især ikke udnytter det fulde potentiale. Desuden støtter ICC Grønland, at en virksomhed ikke skal kunne sidde på en koncession til vandkraft uden at gøre brug af den. Det overordnede mål må være, at udnytte vores lands vandressourcer bedst muligt til fordel for Grønlands befolkning, og ikke bare til fordel for store selskabers lommer.

Naalakkersuisut bør sørge for grundig inddragelse af befolkningen hvis tilladelse til forundersøgelse og tilladelse til udnyttelse gives samtidigt, samt at uafhængige tredjeparter får muligheden for at se og vurdere beregningsgrundlag for størrelsen af vederlag og andre udgifter i forbindelse med konkrete projekter vedrørende denne værdifulde og strategiske ressource.

I ICC's Inuit Arctic Policy fra 2010 står der i øvrigt i kapitel III om Miljøspørgsmål (Environmental Issues) – underkapitel om Klimaændringer i Arktis (Climate Change in the Arctic) følgende:

11. ICC should work towards the goal of incorporating support for small-scale, green energy technology as part of adaptation assistance. This assistance should be available not only to communities in developing countries, but also to Inuit, other Arctic indigenous peoples, and other vulnerable populations. Appropriate, small-scale, green energy technology should be part of adaptation and mitigation financing in support of healthy, local economies.

Eller frit oversat:

11. ICC bør arbejde hen imod målet om at indarbejde støtte til små-skala grøn energiteknologi som en del af tilpasningshjælp. Denne hjælp bør ikke kun være tilgængelig for samfund i udviklingslande, men også for Inuit, andre arktiske oprindelige folk og andre sårbare befolkningsgrupper. Passende, små-skala grøn energiteknologi bør være en del af finansiering til tilpasning og afbødning (af klimaændringer - red.) som støtte for sunde, lokale økonomier.

ICC Grønland støtter generelt udviklingen af, og brugen af grøn, vedvarende energi i alle sektorer.

Dette gælder også for råstofområdet. ICC Grønland opfordrer Naalakkersuisut til at udvikle en dedikeret strategi for at fremme brugen af vedvarende energiformer i alle råstofudviklingsprojekter. Hensigten er at nedbringe det totale udslip af CO₂, sod (black carbon) og andre atmosfæriske forureningsstoffer for råstofsektoren, og ikke kun for den interne grønlandske industri og byudvikling.

Det er værd at bemærke, at Islands præsident Ólafur Ragnar Grímsson i sin åbningstale til Arctic Energy Summit 2013 i Akureyri, Island, fremhævede Grønlands store uudnyttede vandkraftpotentiale og den mulighed Grønland havde for at vælge at forbinde sig ved hjælp af undersøiske energikabler til enten det amerikanske eller europæiske energi netværk - og dermed hjælpe disse med at nedbringe deres CO₂ udledninger og opfylde deres klimaforpligtelser. Præsident Grímsson's visioner om at transformere de arktiske energisystemer om til en klimavenlig model, som resten af verden kan lære af, kan være en kilde til inspiration for Naalakkersuisut.

Se talen på linket herunder (Se omkring 28:10 og især omkring 31:54 og 34:07 inde i videoklippen)
<http://media.arcticportal.org/videos/14/introduction-and-welcome-%28hamrabort%29>

SPECIFIKKE KOMMENTARER

I bemærkningerne nævnes under punkt 5 (side 2), at udnyttelsestilladelsen sammen med vandkraftanlæg m.v. kan indgå i en sikkerhedsstillelse for at fremme muligheder for ekstern projektf finansiering. Nedenunder i punkt 6 står der, at betingede forhåndsgodkendelser kan meddeles til en eventuel overdragelse af en forundersøgelser- eller udnyttelsestilladelse. Gælder dette også vandkraftanlægget m.v.? Hvad er muligheden for at en ekstern investor vil kunne opnå retten til vandkraftanlæg m.v. og sælge denne ret videre til andre hvis rettighedshaver får økonomiske problemer?

I bemærkningerne nævnes under punkt 10 (side 3), at vandkraftanlæg, der har en effekt på mindre end 1 megawatt kan meddeles tilladelse, selvom anlægget optager en vandkraftressource med potentiale der overstiger 1 megawatt. ICC Grønland vil gerne bemærke at der i vandkraftanlæggets planlægningsfase bør indtænkes muligheder for at udbygge den langsigtede kapacitet i forhold til potentialet i fremtiden, klimatiske ændringer i vandstand medregnet.

I bemærkningerne nævnes under punkt 2.5 (Økonomiske vilkår, side 5), at begrebet "vederlag" vil blive brugt fremfor den nuværende "royalty" om retten til at udnytte en vandkraftressource. Desuden nævnes (side 6), at rettighedshaveren kan fritages for almindelig selskabsbeskatning, såfremt selskabet er pålagt et vederlag, der er mindst lige så byrdefuldt for rettighedshaveren. Dertil står der (side 6), at vandkraftsdelen og produktionen (i Alcoas tilfælde; aluminiumssmelteren) vil skulle drives i regi af samme selskab, der så vil komme til at betale et overskudsbaseret vederlag. Vil dette indebære, at hvis selskabet af forskellige grunde eller på grund af transfer pricing og andre metoder på papiret ikke har overskud i perioder, så skal de ikke betale noget for hverken retten til vandkraften eller deres produktion af aluminium? Dette virker ikke umiddelbart som om at det er til den grønlandske befolknings fordel, hvilket ICC Grønland finder bekymrende.

I bemærkningerne nævnes under punkt 2.6 (Tidsmæssige vilkår, side 5 og 6) foreslås der en forlængelse af perioden for tilladelse til udnyttelse af vandressourcen fra 40 år til 60 år, med mulighed for forlængelse med yderligere 20 år. Med tanke for den meget lange periode hvor Naalakkersuisuts handlemuligheder bindes, ville det så ikke give bedre mening at fastholde perioden for tilladelsen på 40 år, men så i stedet give mulighed for at forlænge tilladelsesperioden med yderligere 20 år ad maksimalt to omgange? Dermed opnås igen en maksimal tidsvarighed på 80 år, som foreslået.

I bemærkningerne nævnes under punkt 5 (Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed), at der kan fastsættes vilkår om undersøgelser af samfundsmæssig bæredygtighed og miljøforhold. Dette sætter ICC Grønland pris på.

KONKRETE RETTELSER

§ 1	Rettelse: Ordet ”forbudne” bør rettes til ”forbundne”.
-----	--

Dette høringssvar må gerne offentliggøres på Naalakkersuisuts hjemmeside. Alle ICC Grønland's høringssvar offentliggøres desuden på hjemmesiden www.inuit.org under Aktiviteter → Offentlige høringer i Grønland.

ICC Grønland takker for fortsat at være høringspart, og ser frem til fortsat samarbejde.

Per Nielsen

Fra: Ajâja Bastiansen
Sendt: 17. januar 2014 15:07
Til: Departementet for Miljø og Natur
Cc: Per Nielsen
Emne: høringssvar om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft

Vedr. høringssvar om forslag til Inatsisartutlov om vandkraft:

Departementet har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Om Departementet for Miljø og Natur har sikret sig, at bestemmelsen i § 20, stk. 2, hvorefter Naalakkersuisut kan fastsætte regler om meddelelse af oplysninger, herunder *regler om at meddelte oplysninger ikke omfattes af regler om aktindsigt*, ikke er i konflikt med anden lovgivning samt at der er klar hjemmel.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga • Best regards

Ajâja Bastiansen

Peqqissutsimut Attaveqarnermullu Naalakkersuisoqarfik
Departementet for Sundhed og Infrastruktur
Ministry of Health and Infrastructure
Box 1160 – 3900 Nuuk

Toqq. Direct: +299 346606

Email: abas@nanoq.gl

NAALAKKERSUISUT
GOVERNMENT OF GREENLAND